

**Uchwała Nr XXIV /148/ 12
Rady Gminy w Biesiekierzu
z dnia 21 grudnia 2012 roku.**

**w sprawie Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii
na lata 2013-2016**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203; z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457; z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218; z 2008r. Nr 180, poz.1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010r. Nr 28, poz. 142 i poz. 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675,) oraz art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485, z 2006r. Nr 66, poz. 469, Nr 120, poz. 826, z 2007r. Nr 7, poz. 48, Nr 82, poz. 558, z 2009r. Nr 18, poz. 97, Nr 63, poz. 520, Nr 92, poz. 753, Nr 98, poz. 817, z 2010r. Nr 28, poz. 146, Nr 143, poz. 962, Nr 213, poz. 1396) Rada Gminy uchwała, co następuje:

§ 1

Uchwała się Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2013 – 2016, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Biesiekierz.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia, z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2013 r.

W Y C I A G
z protokołu Nr XXIV/12
sesji Rady Gminy w Biesiekierzu
odbytej w dniu 21 grudnia 2012

1. Ustawowy skład Rady 13
2. Wymagane quorum 8
3. Obecni na sesji 14
4. Wynik głosowania:
- liczba głosów „za” 14
- liczba głosów „przeciw” 0
- liczba gł. „wstrzym.” się 0

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy
Jan Batczak

Załącznik
do Uchwały Nr XXIV/148/12
Rady Gminy w Biesiekierzu
z dnia 21 grudnia 2012 r.

**Gminny Program
Przeciwdziałania Narkomanii
w Gminie Biesiekierz
na lata 2013 - 2016**

Wprowadzenie

Narkomania, czyli uzależnienie od narkotyków to choroba duszy i emocji. Jest postępująca, ciężka i śmiertelna. Jej istotą jest fizyczna i psychiczna zależność od różnego rodzaju środków zmieniających świadomość (amfetamina, marihuana, heroina, kokaina, morfina, LSD, itp.). Z problemem uzależnienia od narkotyków borykają się nie tylko osoby bezpośrednio nim dotknięte, ale także rodzina, partnerzy i przyjaciele, którzy przeżywają stany przygnębienia, lęku, stresu, rozczarowań i bezradności.

Gwałtowne tempo życia, wymagające nadmiernego wysiłku psychicznego, ustawiczne napięcia nerwowe z tym związane stały się przyczyną wielu niepowodzeń życiowych, konfliktów interpersonalnych oraz związanych z tym zaburzeń nerwowych u wielu ludzi. Szukanie sposobów rozwiązywania problemów życiowych i rozładowania napięć prowadzi do czasowego występowania zjawisk uzależnień lekowych, narkomanii i alkoholizmu.

Nalagowe przyjmowanie środków odurzających powoduje nieodwracalne zmiany w organizmie człowieka. Prowadzi do uzależnienia uniemożliwiającego bytowanie bez stałego ich zażywania i zwiększania dawek. Większość środków prowadzi do zaburzeń w sferze charakteru i psychiki, powoduje osłabienie woli, zanik odpowiedzialności, osłabienie krytycyzmu, zmienność nastroju, objawy otępienia, spadek sprawności umysłowej, nadmierne stany pobudzenia, ogólne rozdrażnienie i chwiejność emocjonalną, a także tendencje samobójcze.

Narkomania oprócz szkodliwego działania na organizm człowieka jest także chorobą społeczną. Powoduje zanikanie poczucia wartości społecznych. Obniża morale jednostki, czyniąc ją nieprzystosowaną społecznie. Niesie to niebezpieczeństwo dla rodzin i przyszłego pokolenia. Fakt założenia rodziny przez osoby uzależnione nie powoduje powstrzymania się ich od brania narkotyków. Jest to szczególnie szkodliwe dla dziecka wychowującego się w takiej rodzinie. Dzieci obserwują dorosłych i uczą się od nich takiego „radzenia sobie” z problemami. Uciekają od kłopotów w narkotyki lub alkohol zamiast próbować się z nimi zmierzyć.

Rodzina jest pierwszą i najważniejszą szkołą życia. Relacje wewnątrz rodziny stanowią matrycę, która wyciska piętno na sposobie odnoszenia się dziecka do siebie samego i innych ludzi. Z tego względu rodzina potrzebuje wsparcia ze strony różnych instytucji państwowych, samorządowych czy społecznych! Właściwe funkcjonowanie rodziny jest też najlepszym zapleczem dla wszystkich innych działań z zakresu zapobiegania uzależnieniom.

Narkomania powoduje też wiele problemów w sferze ekonomiczno – społecznej. Szkodzi zarówno organizmowi, psychice człowieka jak i społeczeństwu gdyż jest formą patologii której należy przeciwdziałać.

Narkomania jest z całą pewnością chorobą, którą można i trzeba leczyć, której nie wolno się poddać odbierając sobie szansę na normalne życie.

I. Postanowienia ogólne.

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2013 – 2016 określa lokalną strategię w zakresie profilaktyki oraz minimalizacji szkód społecznych i indywidualnych wynikających z używania narkotyków.

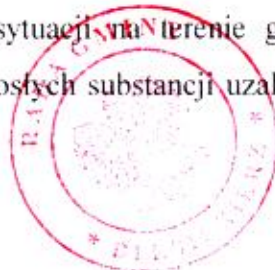
Program ten jest kontynuacją, a także rozwinięciem działań prowadzonych na terenie naszej gminy w latach poprzednich. Realizowany był w ramach jednego programu jako Gminny Program Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałaniu Narkomanii. Realizacja tych działań wymaga zaangażowania wielu środowisk i grup społecznych, konsekwencji w długofalowych działaniach i wprowadzenia nowatorskich rozwiązań, szczególnie w odniesieniu do pracy z dziećmi i młodzieżą, oraz szczególnym zwróceniem uwagi na rodzinę.

Na terenie Gminy Biesiekierz zadania w zakresie przeciwdziałania narkomanii wykonywane będą poprzez odpowiednie kształtowanie polityki społecznej, mającej na celu podnoszenie świadomości społeczeństwa oraz promocję właściwych postaw młodych ludzi w perspektywie ich dorosłego życia.

Polityka społeczna gminy w zakresie przeciwdziałania uzależnieniom ukierunkowana jest w szczególności na budowanie zintegrowanego systemu rozwiązywania problemów uzależnień poprzez:

- 1) systematyczny rozwój działań profilaktycznych (informacyjnych i edukacyjnych),
- 2) wspieranie i zabezpieczenie pomocy osobom uzależnionym i ich rodzinom,
- 3) ograniczenie dostępności do narkotyków,
- 4) wspieranie aktywnych środowisk lokalnych, instytucji sektora pozarządowego oraz współpracę z nimi.

W 2011 r. został opracowany RAPORT z realizacji badań problemów społecznych gminy Biesiekierz (nikotyna – alkohol – **narkotyki** – przemoc). Badania ankietowe zostały przeprowadzone wśród grup wiekowych szkół podstawowych, gimnazjum i osób dorosłych. Celem badań było zdiagnozowanie sytuacji na terenie gminy w zakresie problematyki używania przez dzieci, młodzież i dorosłych substancji uzależniających, takich jak: alkohol, **narkotyki**, nikotyna.

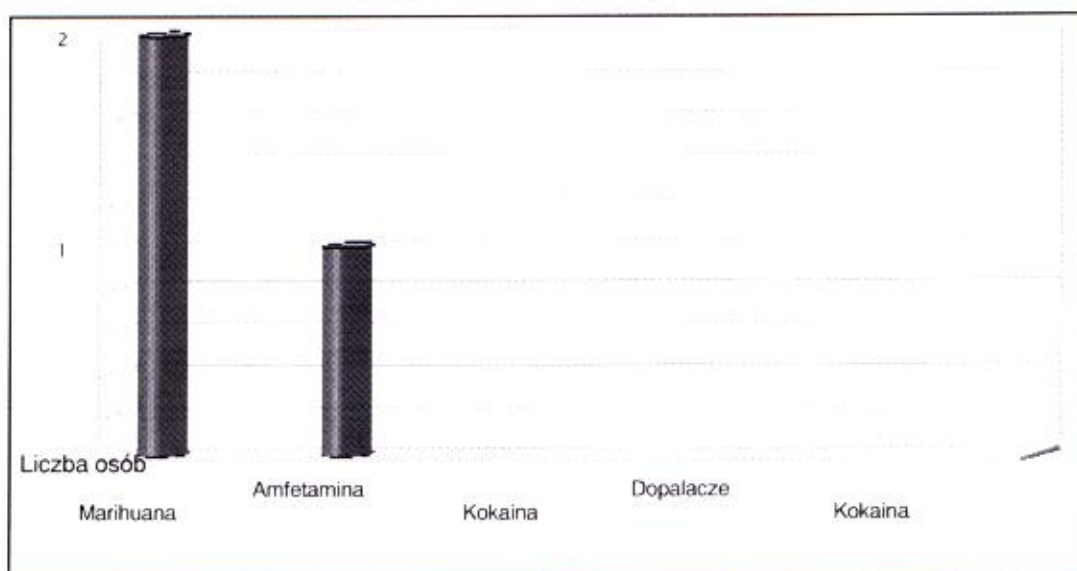
Analiza badań dotycząca używania innych substancji uzależniających polegająca na zbadaniu „rynku narkotykowego” w Gminie Biesiekierz wykazała, że na 200 osób badanej młodzieży - 197 osób nie używała narkotyków. Do zażywania narkotyków przyznało się 3 osoby – 1 chłopiec w wieku 17 lat i 2 dziewczynki w wieku 15 lat.

Przedstawiamy poniżej szczegółowe wyniki i analizę opracowanego RAPORTU dotyczącego narkotyków zażywanych przez młodzież.

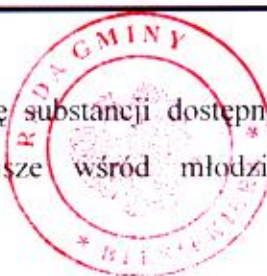
Rodzaj i popularność zażywanych narkotyków

Rodzaj narkotyku	Liczba wskazań
Marihuana	2
Haszysz	0
Amfetamina	1
Grzyby halucynogenne	0
Kokaina	0
Heroina	0
Dopalacze	0
Ekstazy	0
Kokaina	0
Klej	0

Rodzaj i popularność zażywanych narkotyków

Uzyskane wyniki ukazały gamę substancji dostępnych w Gminie Biesiekierz oraz pozwoliły wytypować najpopularniejsze wśród młodzieży rodzaje narkotyków. Na

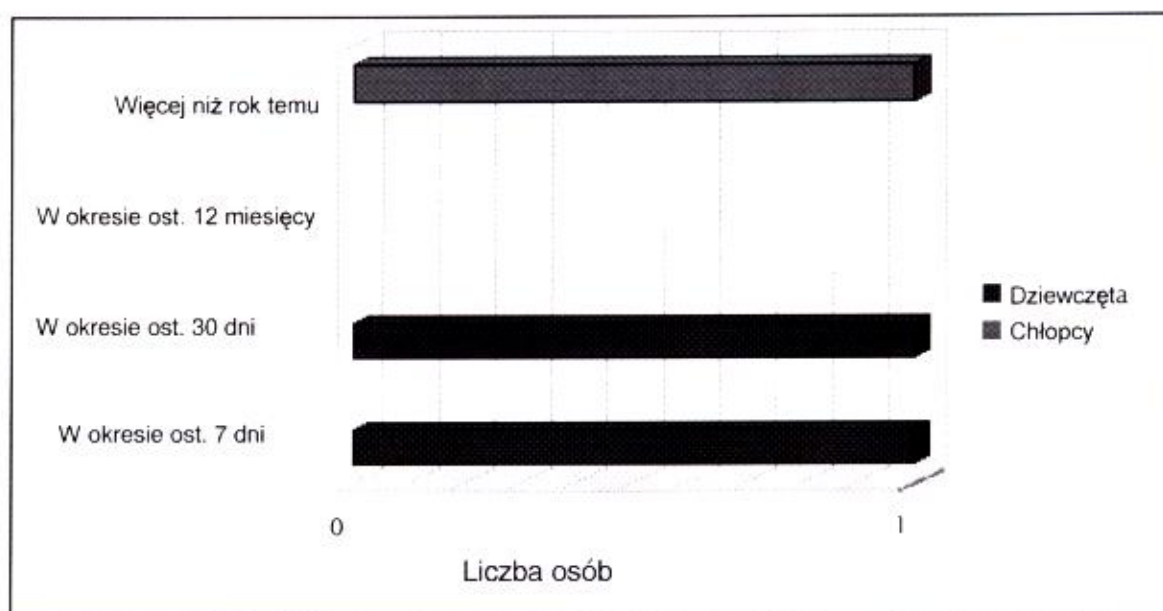

przedstawionych powyżej tabeli i wykresie wyraźnie zaznacza się rodzaj narkotyków cieszących się największą popularnością. Do najczęściej zażywanych przez młodzież narkotyków należą: **marihuana** i **amfetamina**. Zażywanie przez młodzież narkotyków zależy od ich dostępności na rynku narkotykowym – pochodne konopii indyjskich są najbardziej dostępnymi narkotykami tak ilościowo jak i cenowo.

Zażywania narkotyków przez badaną młodzież

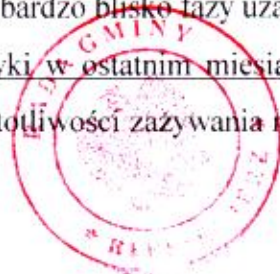
Okres zażywania narkotyków	Dziewczęta	Chłopcy	RAZEM
W okresie ostatnich 7 dni	1	0	1
W okresie ostatnich 30 dni	1	0	1
W okresie ostatnich 12 miesięcy	0	0	0
Więcej niż rok temu	0	1	1

Narkotyki zażywane przez młodzież

Powyższa tabela i wykres prezentują wyniki dotyczące ostatniego zażywania narkotyków. Za zażywanie w sposób uzależniony należy przyjąć liczbę osób, która zażywała narkotyki w ciągu ostatnich 7 dni tj. **1 osoba** oraz z dużym prawdopodobieństwem należy założyć, że osoby, które używały narkotyków w ciągu ostatnich 30 dni - również **1 osoba**, mogą być uzależnione lub znajdują się bardzo blisko fazy uzależnienia.

Pytanie: Jak często zażywałeś narkotyki w ostatnim miesiącu? Analiza odpowiedzi na to pytanie umożliwia wgląd w skalę częstotliwości zażywania narkotyków w ogóle, dodatkowo

ukazuje dostępność narkotyków, gdyż konsumenci nie kupują ich na zapas. Ponadto widać też, na ile są to sporadyczne lub przypadkowe spożycia, a na ile jest to już zażywanie narkotyków w sposób uzależniony.

Ilość razy zażycia narkotyku w ostatnim miesiącu

Ilość osób	Ilość razy zażycia narkotyku
1	2 razy
2	3 razy

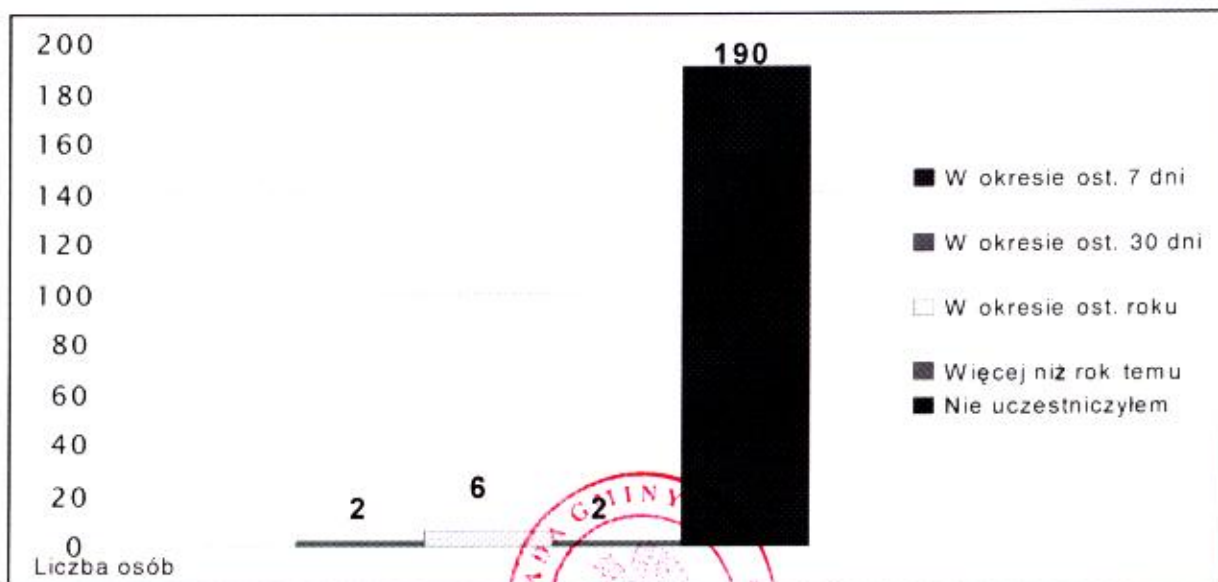
Jak wynika z powyższego zestawienia narkotyki zażywały osoby 2 i 3 razy w miesiącu.

Pytanie - Czy uczestniczyłeś kiedykolwiek w spotkaniach, podczas których zażywano narkotyki? miało na celu zbadanie, czy uczestnictwo w spotkaniach, na których zażywano narkotyki ma wpływ na postawy wobec używania tej substancji? Z uzyskanych odpowiedzi nie wynika, iż udział w „imprezie” stał się bezpośrednią przyczyną sięgnięcia po narkotyk, jednakże pozwala wysnuć wniosek, że dla pewnej grupy osób zażywających narkotyki uczestnictwo w takim spotkaniu stało się przyczyną sięgnięcia po narkotyki.

Uczestnictwo badanej młodzieży w imprezach, podczas których zażywano narkotyki

Liczba osób	W okresie ostatnich 7 dni	W okresie ostatnich 30 dni	W okresie ostatnich 12 miesięcy	Więcej niż rok temu	Nie uczestniczył
Liczba	0	2	6	2	190
%	0,0%	1,0%	3,0%	1,0%	95,0%

Uczestnictwo młodzieży w imprezach, podczas których zażywano narkotyki

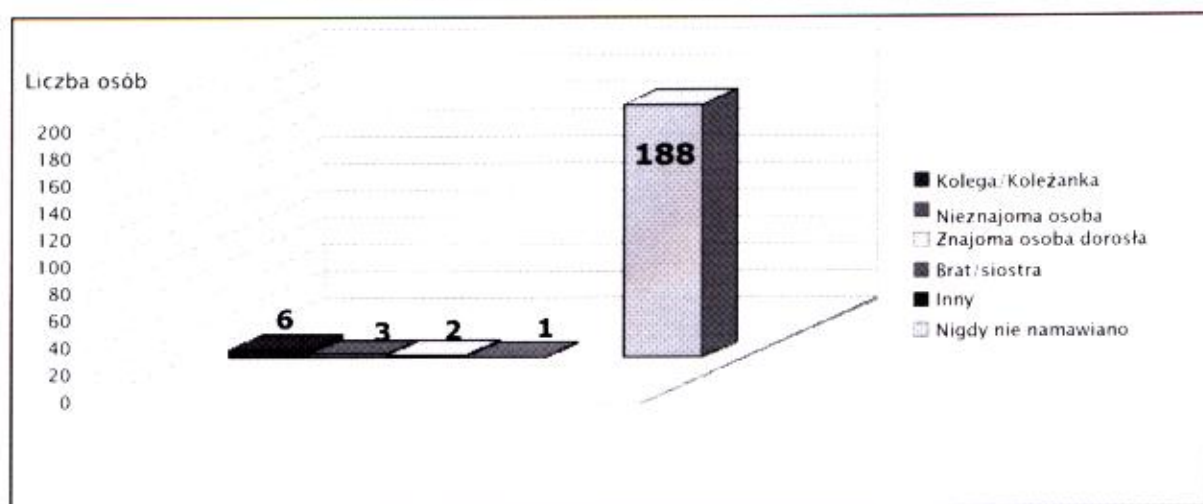
Jak wynika z powyższego wykresu i tabeli, liczba osób uczestniczących w spotkaniach, na których zażywano narkotyki wynosi **10 osób**, co stanowi **5,0%** ankietowanej młodzieży, natomiast osób zażywających narkotyki jest **3**, co stanowi **1,5%** badanych. Jak widać liczba osób zażywających narkotyki jest mniejsza od liczby osób uczestniczących w spotkaniach podczas których zażywano narkotyki. Dla części osób takie spotkania stają się okazją do zażywania narkotyków, a jednak nie dla wszystkich osób uczestniczących na spotkaniach z narkotykami kończy się to ich zażywaniem. Warto także zwrócić uwagę na odsetek młodzieży – **95,0 %** ogółu badanej populacji – nie biorącej udziału w spotkaniach z udziałem narkotyków. Oznacza to, że „powszechność” używania narkotyków nie ma tak realnego wymiaru, jaki się narkotekom – a więc i młodzieży – przypisuje.

Na pytanie - Czy kiedykolwiek namawiano cię do zażycia narkotyku, jeśli tak, to zaznacz – kto, uzyskano następujące odpowiedzi.

Osoby namawiające do zażycia narkotyku

Liczba osób	Kolega/ Koleżanka	Nieznajoma osoba dorosła	Znajoma osoba dorosła	Brat/siostra	Inny	Nigdy nie namawiano
Liczba	6	3	2	1	0	188
%	3,0%	1,5%	1,0%	05%	0,0%	94,0%

Namawianie młodzieży do zażycia narkotyku

Większa liczba osób ankietowanych, bo **94 %** nie było namawiane do zażywania narkotyków. Do ich zażywania **najczęściej namawiają osoby, które klasyfikowane są jako kolega/koleżanka**, jak miało to miejsce w **3,0%** przypadków. Następną grupą osób

zachęcających do zażycia narkotyku są: **znajome osoby dorosłe 1,0%**, czyli najprawdopodobniej są nimi dilerzy narkotyków znani w środowisku młodzieży, i nieznamąca osoba dorosła **1,5%**, z całą pewnością są to propozycje ze strony handlarzy narkotyków. Najmniejszą grupę namawiającą do zażycia narkotyku stanowi rodzeństwo, które **pojawia się w ilości 0,5%** osób proponujących narkotyk, czyli wśród 200-osobowej grupy badanych miało to miejsce w jednym przypadku.

Przeprowadzone badania wykazują stosunkowo niewielkie problemy z nadużywaniem substancji psychoaktywnych przez dzieci i młodzież w gminie Biesiekierz. Polskie prawo zabrania sprzedaży alkoholu i papierosów osobom do 18-tego roku życia, a także nie zezwala na sprzedaż i posiadanie różnego rodzaju narkotyków. Należy zadać pytanie skąd młody człowiek ma tak szeroki dostęp do tych substancji?

Warto zadawać takie pytania, gdyż odpowiedzi na nie wskazują kierunki niezbędnych działań profilaktycznych. Jedną z odpowiedzi jest zapewne brak wsparcia w rodzinie dla młodych osób. Twierdzenie to wynika z realizowanych programów profilaktycznych, w których to często wskazują oni niezadowolenie z rodziny, a poza tym to właśnie na łonie rodziny próbują narkotyków czy alkoholu po raz pierwszy.

Wyniki badań sugerują ogromny deficyt z zakresu wiedzy na temat środków uzależniających i ich działania. Należy podkreślić jeszcze raz: każde użycie substancji psychoaktywnych przez człowieka do 18 roku życia jest nadużyciem, gdyż właśnie wtedy rozwijają się fizycznie, emocjonalnie i psychicznie. Zamiast podążać drogą rozwoju, młodzi ludzie szukają pod postacią alkoholu, papierosa czy narkotyku swoistego „antidotum na lęki”, które ma im ułatwić kontakty z rówieśnikami, osiągnięcie wyników w nauce oraz podnieść poczucie wartości i ułatwić przynależność do grupy rówieśniczej a przez to zmniejszenie poczucia alienacji. Jak widać problemy z używaniem substancji psychoaktywnych zahaczają o każdy poziom życia. Im więcej deficytów czy braków tym częściej młodzi ludzie sięgają po inne sposoby radzenia sobie z problemami. Wybierają sposoby najprostsze, popularne, łatwo dostępne i powszechnie znane: alkohol, papierosy i narkotyki.

Oddziaływania profilaktyczne są niezbędne. Efektywne rozwiązywanie problemów związanych z używaniem środków psychoaktywnych i ich skutkami uzależnione jest od wielu czynników, których najważniejsze to:

- świadomość młodych ludzi na temat konsekwencji używania substancji uzależniających
- umiejętności interpersonalne związane z odmawianiem, radzeniem sobie w sposób konstruktywny z nadmiarem emocji

- wzrost świadomości problemów związanych z używaniem substancji psychoaktywnych wśród osób dorosłych co w konsekwencji przyczyni się do zmniejszenia rozmiarów tego problemu wśród młodzieży.

Ważne z profilaktycznego punktu widzenia jest uczenie młodych ludzi dobrych wzorców spędzania wolnego czasu, kultury w byciu z innymi, umiejętności dbania o siebie samego, ale także o innych. Należy pamiętać, że dorośli i ich styl życia są najważniejszym przykładem młodego człowieka i że często problemy młodzieży są odbiciem problemów świata dorosłych.

W badaniach dotyczących osób dorosłych wzięło udział 200 osób w tym 126 kobiet i 74 mężczyzn zażywania narkotyków przynajmniej 1 raz w życiu przyznało się 3 osoby. Była to 1 osoba w przedziale wiekowym 25 – 29 lat, 1 osoba w przedziale wiekowym 45 – 49 lat i 1 osoba 50 – 54 lat.

Badania ankietowe dotyczące osób dorosłych wskazują niestety także braki w pozytywnych postawach i niemożność służenia dobrym przykładem dla ludzi młodych. Wśród osób dorosłych spotykamy się z poważnym problemem używania alkoholu, rzadziej narkotyków. Profilaktyka dla osób dorosłych jest nieco trudniejszym przedsięwzięciem niż dla młodych ludzi. Osoby dorosłe trudniej „zaangażować” w działania profilaktyczne, niemniej istnieją znaczne możliwości działań profilaktycznych w szkołach, w których organizuje się programy kierowane do rodziców. Można realizować pracę profilaktyczną przy okazji spotkań społecznych czy zebrań wiejskich a także organizowanych imprez czy programów profilaktycznych przez świetlice wiejskie, które realizują na terenie naszej gminy zadania świetlic opiekuńczo - wychowawczych.

Efekty działań profilaktycznych są zauważalne dopiero na przestrzeni kilku lat, jednak nigdy nie są to działania stracone.

Wyniki zobrazowane w omawianym raporcie w szczególny sposób nie odbiegają od ogólnopolskiego obrazu środowisk relatywnie podobnych do gminy Biesiekierz. Są jednak pozytywne odstępstwa od ogólnych wyników badań koordynowanych przez Instytut Psychiatrii i Neurologii w Warszawie.

W skali kraju problem narkotyków prezentuje się nieco gorzej. To jednak nie powinno uspokajać a wręcz przeciwnie, winno mobilizować do jeszcze intensywniejszych działań na rzecz minimalizowania skali zjawiska, czemu służyć będzie Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2013-2016.

II. Cele programu.

Cel główny:

Ograniczenie używania narkotyków oraz innych środków odurzających i związanych z tym problemów szkolnych, społecznych i zdrowotnych.

Cele szczegółowe:

- 1/ Modelowanie zdrowego stylu życia poprzez:
 - a) tworzenie alternatywnych, ciekawych możliwości spędzania czasu wolnego,
 - b) rozszerzanie programów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży o różne formy zajęć sportowych,
- 2/ wprowadzanie do szkół profesjonalnych programów profilaktycznych,
- 3/ podniesienie poziomu wiedzy społeczeństwa na temat problemów związanych z używaniem środków psychoaktywnych i możliwości zapobiegania zjawisku,
- 4/ upowszechnianie informacji o punktach pomocy dla osób uzależnionych od narkotyków i ich rodzin,
- 5/ doskonalenie grup zawodowych zaangażowanych w problematykę narkomanii poprzez organizację szkoleń, wymianę doświadczeń, zwiększenie ilości kompetentnych realizatorów programów profilaktycznych,
- 6/ zwiększenie poczucia bezpieczeństwa mieszkańców gminy Biesiekierz.

III. Realizatorzy programu.

1/ Koordynator Gminnego Programu:

- a) realizuje zadania zawarte w programie,
- b) współpracuje z instytucjami zajmującymi się problematyką przeciwdziałania narkomanii,
- c) opracowuje Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na kolejne lata, a także sprawozdania z realizacji zadań programu,
- d) przyjmuje wnioski o dofinansowanie działań służących przeciwdziałaniu narkomanii,
- e) koordynuje kampanie organizowane w ramach programu.

2/ Punkt Konsultacyjny:

- a) stanowi swoisty „pomost” łączący mieszkańców gminy z zakładami leczenia odwykowego;
- b) motywuje do podjęcia terapii osoby uzależnione jak i członków rodzin;
- c) dostarcza informacji o możliwości podejmowania profesjonalnej terapii;
- d) gromadzi informacje o aktualnych dostępnych miejscach w ośrodkach terapii uzależnień.

3/ Gminna Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych pełni funkcję doradczą i opiniodawczą przy konstruowaniu i realizacji Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii i tworzeniu Planu wydatków.

4/ Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna – prowadzi oświatę sanitarną, działania informacyjno-edukacyjne oraz promujące zdrowy styl życia.

5/ Placówki oświatowe, tj. Szkoły Podstawowe, Gimnazjum, Przedszkola:

a) prowadzą działalność informacyjną i edukacyjną dla dzieci i młodzieży;

b) realizują różnego rodzaju programy profilaktyczne;

c) organizują konkursy, pogadanki oraz szeroko rozumianą działalność oświatowo-wychowawczą zmierzającą do kreowania wśród swoich wychowanków właściwych wzorców postępowania;

d) oddziałują na rodziców i opinie publiczną celem kształtowania odpowiednich postaw.

6/ Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, Parafie, Zakład Opieki Zdrowotnej. Wszystkie wymienione instytucje wykonując własne zadania uczestniczą w zadaniach programu.

7/ Policja i Straż Gminna - prowadzi cykliczne, profilaktyczne spotkania z dziećmi i młodzieżą szkolną dotyczące tematyki przeciwdziałania narkomanii, prowadzi kontrole kierowców pod kątem używania środków psychoaktywnych.

8/ Świetlice wiejskie realizujące zadania świetlic opiekuńczo-wychowawczych (Nowe Bielice, Laski Koszalińskie, Parsowo, Świemino, Warnino, Kraśnik Koszaliński, Biesiekierz, Parnowo, Gniazdowo, Stare Bielice), których zadaniem jest:

a) prowadzenie dokumentacji pracy z dziećmi;

c) organizacja czasu wolnego poprzez prowadzenia zajęć tematycznych;

d) indywidualne spotkania i zajęcia w grupie;

e) współpraca z rodziną;

f) współpraca z innymi instytucjami (GKdsRPA, szkoła, GOPS, PCPR, Biblioteka, Straż Gminna, Zespół Interdyscyplinarny itp.);

g) pomoc dziecku z radzeniem sobie z problemami szkolnymi, kryzysami rodzinnymi i związanymi z relacjami z rówieśnikami, szkolnymi itp.;

i) realizacja zajęć profilaktycznych, opiekuńczo-wychowawczych z elementami socjoterapii;

h) propagowanie zdrowego stylu życia, ukazywanie alternatywnych form spędzania wolnego czasu, ukazywanie negatywnych skutków nadużywania środków uzależniających i odurzających, rozwijanie umiejętności zabawy w dużej grupie, świadome czerpanie zabawy w dużej grupie, rozpoznawanie i nazywanie emocji.

9/ Organizacje pozarządowe, organizacje pożytku publicznego, inne podmioty prowadzące działalność pożytku publicznego (osoby prawne i jednostki organizacyjne kościołów i związków

wyznaniowych) oraz instytucje gminne realizujące statutowe zapisy w zakresie przeciwdziałania narkomanii.

10/ Ośrodki badawcze i naukowe, eksperci zaproszeni do współpracy – współpracują z samorządem, instytucjami, organizacjami i innymi podmiotami działającymi na rzecz przeciwdziałania narkomanii.

IV. Zadania programu.

1. Zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem.

- a) wsparcie rozwoju placówek leczenia uzależnień od środków odurzających,
- b) dofinansowanie realizacji programów terapeutycznych dla osób uzależnionych od środków odurzających oraz zagrożonych uzależnieniem,
- c) rozwijanie i wdrażanie działań samopomocowych dla osób uzależnionych od środków odurzających,
- d) funkcjonowanie punktu konsultacyjnego, jako miejsca pierwszego kontaktu, mającego na celu informowanie o uzależnieniach i możliwościach leczenia osób uzależnionych i ich członków rodzin:
 - motywowanie do podjęcia leczenia odwykowego osób uzależnionych od środków odurzających,
 - kierowanie na detoksykację oraz do specjalistycznych stacjonarnych ośrodków terapii uzależnień.

2. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej.

- a) Dofinansowanie prowadzenia porad, konsultacji, terapii rodzinnych dla rodzin, w których występuje uzależnienie lub zagrożenie uzależnieniem od środków odurzających,
- b) współpraca z Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną w Koszalinie,
- c) współpraca z Polskim Towarzystwem Zapobiegania Narkomanii – Oddział Terenowy w Koszalinie i Krajowym Biurem ds. Przeciwdziałania Narkomanii,
- d) opracowywanie materiałów informacyjnych dot. narkomanii, miejsc i form pomocy oraz ich rozpowszechnianie.

3. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych

- a) wspieranie publicznych placówek oświatowych w rozwijaniu działań profilaktycznych, w szczególności obejmujących diagnozę problemu używania środków odurzających na terenie gminy a następnie realizację adekwatnych do istniejących potrzeb programów profilaktycznych,
- b) dofinansowanie realizowanych programów profilaktycznych na terenie szkół oraz ich koordynacja i nadzór nad ich realizacją,
- c) udział w ogólnopolskich kampaniach edukacyjnych związanych z tematyką profilaktyki narkotykowej,
- d) dofinansowanie specjalistycznych szkoleń z dziedziny przeciwdziałania narkomanii dla grup zawodowych zajmujących się prowadzeniem działań profilaktycznych i terapeutycznych z dziećmi, młodzieżą oraz osobami dorosłymi,
- e) wdrażanie nowoczesnych metod pracy z grupą – szkolenia dla nauczycieli i wychowawców,
- f) zakup, opracowywanie i wydawanie materiałów edukacyjno-informacyjnych na potrzeby mieszkańców gminy oraz podmiotów działających na rzecz przeciwdziałania narkomanii,
- g) promowanie zdrowego stylu życia wolnego od używek oraz różnorodnych alternatywnych form spędzania czasu wolnego, w tym prowadzenie zajęć o charakterze sportowym w szkołach i klubach sportowych dla dzieci i młodzieży z realizacją programów edukacyjnych i możliwością dożywiania uczestników zajęć,
- h) prowadzenie różnych form edukacji rodziców w celu budowania prawidłowych relacji rodzic-dziecko, uczenia wczesnego rozpoznawania sygnałów ostrzegawczych wskazujących na używanie narkotyków,
- i) organizacja lokalnych imprez, konkursów, olimpiad, turniejów promujących zdrowy styl życia,
- j) tworzenie w bibliotekach na terenie gminy działów „Profilaktyka”- zakup literatury, czasopism,
- k) współpraca Krajowym Biurem ds. Przeciwdziałania Narkomanii.

4. Wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii.

- a) rozwijanie współpracy z Policją i Strażą Gminną w celu prowadzenia wspólnych działań profilaktycznych i prewencyjnych, w szczególności:
- przeciwdziałanie wytwarzaniu, wprowadzaniu do obrotu i posiadaniu środków odurzających,
 - dokonywanie kontroli miejsc szczególnie narażonych na działalność dealerów narkotykowych: szkoły, świetlice, place zabaw, dyskoteki, parkingi itp.
- b) dofinansowanie bieżącej działalności podmiotów realizujących zadania Programu w zakresie przeciwdziałania narkomanii,
- c) współpraca z instytucjami oświaty, kultury i sportu w zakresie zagospodarowania czasu wolnego dla dzieci i młodzieży.

5. Pomoc społeczna osobom uzależnionym i rodzinom uzależnionych dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym oraz integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

- a) współpraca z Gminnym Ośrodkiem Pomocy Społecznej w zakresie diagnozowania rodzin dotkniętych problemem narkomanii,
- b) udzielanie pomocy rodzinom, w których występuje problem uzależnienia od narkotyków oraz osobom uzależnionym z wykorzystaniem kontraktu socjalnego,
- c) pomoc materialna i finansowa osobom uzależnionym od narkotyków oraz ich rodzinom (zadanie realizowane przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej).

V. Postanowienia końcowe:

1. Źródła finansowania Programu:

- a) zgodnie z art. 18² ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi środki na realizację Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii pochodzą z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.
- b) Wydatki przeznaczone na realizację zadań programu wynikające z ww. ustaw określa się w szczegółowym planie finansowym stanowiącym integralną część Programu. Wnioski złożone w trakcie roku rozpatrywane będą tylko w przypadku wolnych środków finansowych.
- c) Środki niewykorzystane w ciągu roku na realizację poszczególnych zadań wymienionych w harmonogramie mogą być przenoszone na inne zadania zawarte w Programie.
- d) Wydatki przeznaczone na realizację niniejszego Programu ujmują się w planach budżetowych gminy na kolejne lata w dziale 851 – ochrona zdrowia, rozdział 85153 – zwalczanie narkomanii.

2. Sposób kontroli realizacji Programu.

- a) Wójt Gminy składa Radzie Gminy roczne sprawozdanie z wykonania zadań Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii do dnia 31 marca.
- b) Stały monitoring realizacji zadań merytoryczno-finansowych prowadzony jest przez Koordynatora Gminnego Programu.

Program został pozytywnie zaopiniowany przez Gminną Komisję ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Biesiekierzu na spotkaniu w dniu 28.11. 2012 r.

Plan wydatków z realizacji zadań wynikających z „ Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2013- 2016” w 2013 roku.

Lp.	Zadanie	Termin realizacji	Koszt	Uwagi
Ogółem środki na realizację Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii w 2013 roku – 8 000 zł.				
Zadania z zakresu przeciwdziałania Narkomanii				
1.	Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem	cały rok	1 200,-	- motywowanie do podjęcia leczenia odwykowego, kierowanie na detoksykację – prowadzenie Punktu Konsultacyjnego w Biesiekierzu (czynny w każdy poniedziałek miesiąca)
2.	Udzielenie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej	cały rok	200,-	- porady, konsultacje, terapie rodzinne, w których istnieje problem uzależnienia lub zagrożenie uzależnienia od środków odurzających
3.	Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie nawiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo – wychowawczych z elementami socjoterapii.	cały rok	6 100,-	- realizowanie programów profilaktycznych, koncerty - pakiety edukacyjne na terenie szkół, świetlic wiejskich, koordynacja ich nadzór nad realizacją, zajęcia edukacyjne dla rodziców i dorosłych, udział w ogólnopolskich kampaniach edukacyjnych związanych z tematyką profilaktyki narkotykowej. - zakup poradników i materiałów edukacyjnych dla nauczycieli, rodziców, dziecka, opracowanie i wydanie materiałów edukacyjno- informacyjnych, organizowanie lokalnych imprez, konkursów, olimpiad, turniejów promujących zdrowy styl życia, zagospodarowanie czasu wolnego. - prowadzenie różnych form zajęć, edukacji dla rodziców w celu budowania prawidłowych relacji rodzic- dziecko , uczenia wczesnego rozpoznawania sygnałów ostrzegawczych wskazujących na używanie narkotyków , prowadzenie zajęć o charakterze sportowym dla dzieci i młodzieży z realizacją programów edukacyjnych Biblioteka- „ Używaj życia / głową „, program gimnazjalistów na temat uzależnienia od narkotyków i alkoholu 1 000,- zł. Gimnazjum –Program profilaktyczny „Noe I i Noe II” (młodzież gimnazjalna, nauczyciele, rodzice) 1 400,- zł Świetlice – realizacja programu „Narkotyki ? to mnie nie kręci !” 1 400,- zł. Sołectwo Kotłowo – STOP NARKOTYKOM - 900,- zł. - kampania NARKOTYKI? TO MNIE NIE KRĘCI ! – pakiety edukacyjne 1 230,- zł. - kampania społeczna dot. Szkodliwego działania marihuany i haszyszu (Urząd Marszałkowski ulotki nie odpłatnie), zakup książek , filmy 170 zł.
4.	Wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii.	cały rok okres ferii zimowych	500,-	- współpraca z instytucjami oświaty, kultury i sportu w zakresie zagospodarowania czasu wolnego, - rozwijanie wspólnych działań profilaktycznych w ramach współpracy z Policją , Strażą Gminną. - dofinansowanie bieżącej działalności podmiotów realizujących zadania Gminnego Programu - opracowanie diagnoz , przeprowadzenie ankiet, - zagospodarowanie czasu wolnego, dla dzieci i młodzieży, współpraca z instytucjami oświaty, kultury i sportu LKS Wybrzeże- ferie zimowe „Zajęcia sportowe alternatywą dla narkotyków” –500 zł.
Rozdział 85153			8 000,-zł	

